

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-07-61664 ו' ה' ואח' נ' א' ה'

תיק חיצוני:

1

בפני כב' השופט שאול שוחט

המבקשות

1. ו' ה'
 2. ד' ה' – קטינה
 3. א' מ' ה' – קטינה
- ע"י ב"כ עו"ד שרון סגל ו/או אורטל שמואל

נגד

המשיב

א' ה'
ע"י ב"כ עו"ד מקסים ליפקין

2

החלטה

3

- 4 1. תוך כדי ניהול הליכים משפטיים בין המבקשת 1 (להלן: "האם") למשיב – בני זוג נשואים
- 5 כדמו"י – בתביעה למשמורת שהוגשה באוגוסט 2013, העתיקה האם את מקום מגוריה
- 6 ומגורי בנותיה, המבקשות 2, 3 (להלן: "הקטינות") מעיר X לעיר Y. העתקת מגורי האם
- 7 והקטינות כאמור נעשתה תוך הפרת צו שיפוטי מיום 27.1.14 שאסר על האם לעשות כן ללא
- 8 הסכמת המשיב-האב או ללא אישור בית משפט מראש. צו זה ניתן בהמשך לפניית האב
- 9 לבית המשפט משום חשש שהתעורר בו נוכח איומי האם, לטענתו, כי "תיטול את צמד
- 10 הקטינות אגב מהלך מהיר ותעתיק את מגוריה עמן לעיר Y". בהחלטה בה ניתן הצו הבהיר
- 11 בית משפט קמא, בבחינת למותר לציין "כי צד אשר יבחר לעשות דין עצמי, יישא בכל
- 12 התוצאות המסתברות ממעשיו", והדגיש כי אין לפעול לקבלת האישור להעתיקה בדיעבד.

13

- 14 2. בתגובה למהלך החד צדדי בו נקטה האם פנה האב, ביום 3.7.14, לבית המשפט בבקשה
- 15 להורות על השבתן של הקטינות לעיר X.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-07-61664 ו' ה' ואח' נ' א' ה'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 בית משפט קמא קיים שני דיונים בבקשה. בתום הדיון השני, ביום 16.7.14, בו נחקרו האם
- 3 והאב הורה בית משפט קמא, לענייננו, כדלקמן:
- 4 "30. אשר על כן הריני להורות:
- 5 א. עד ליום 1.8.14 תשוב האם והקטינות להתגורר בעיר X והסדרי הראיה בין האב
- 6 לבין הקטינות יתקיימו במתכונתם הנוכחית. עד למעבר, באחריותה של האם
- 7 להביא את הילדות לבית האב ולהשיב את הבנות מבית האב, בהתאם לזמני
- 8 השהייה של הילדות עם האב.
- 9 ב. היה והאם תודיע על כוונתה להמשיך ולהתגורר בעיר Y, הרי שעד למתן החלטה
- 10 אחרת, הבנות תעבורנה להתגורר בבית האב תוך שההורים יופנו בדחיפות לעו"ס
- 11 לסדרי דין למתן המלצות בדבר שהיית הבנות עם כל אחד מהוריהן".
- 12
- 13 3. משהחליטה האם להישאר ולגור בעיר Y עברו הקטינות להתגורר, כמצוות בית המשפט,
- 14 החל מיום 1.8.14, בבית האב.
- 15
- 16 4. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי, 15 ימים לאחר הינתנה, ולצדה בקשה
- 17 לעיכוב ביצוע. הבקשה לעיכוב ביצוע לא נענתה; בקשה לקיום דיון דחוף בפגרה נדחתה
- 18 והבקשה הונחה לפניי, עם תום הפגרה, למתן החלטה.
- 19
- 20 לאחר עיון בבקשה על צרופותיה אני מחליט לדחותה בהתאם לסמכות הנתונה בידי בתקנה
- 21 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 – לא לפני שנתתי דעתי על ההלכה בדבר
- 22 "פתיחת הדלתות" בבקשות רשות ערעור בענייני קטינים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-07-61664 ו' ה' ואח' נ' א' ה'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 5. אקדים ואומר כי החלטתו של בית משפט קמא, על כל חלקיה – נימוקיה ותוצאותיה,
- 3 מקובלות עליי לחלוטין ואין לי אלא להוסיף עליה את הדברים הבאים:
- 4
- 5 א. משניתן הצו השיפוטי ביום 27.1.14 אשר אסר על האם להעתיר את מקום מגורי
- 6 הקטינות ללא הסכמת האב או לחילופין לקבל אישור בית המשפט לכך מראש ולא
- 7 בדיעבד, היה בידי האם זמן רב לפעול בדרך שהיתווה בית המשפט, ולהגיש בקשה
- 8 מתאימה, מספיק זמן לפני שנת הלימודים הקרובה ובאה, על מנת לקיים בה דיון ענייני
- 9 תוך שמיעת עמדת האב וקבלת החלטה מושכלת בעניינם.
- 10
- 11 נוכח לוח הזמנים האמור הצורך, ככל שישנו אליבא דהאם, להעתיק את מקום מגורי
- 12 הקטינות לעיר Y, איננו עניין שלא סובל דיחוי המצדיק פעולה חד צדדית של מי
- 13 מההורים (סעיף 18 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962) וחובה
- 14 היה על האם – גם ללא הצו השיפוטי – קל וחומר בהינתנו – לפנות לבית המשפט
- 15 ולבקש את אישורו למהלך.
- 16
- 17 ב. שינוי במקום מגורים של ילדים קטינים אינו דבר של מה בכך. ילדים קטינים אינם חפץ
- 18 מיטלטל אותו נושאים ממקום למקום. על דרך הכלל יש לשמור, ככל שניתן, על יציבות
- 19 בחייהם. ככל שמתעורר צורך, משותף של שני ההורים או של אחד מהם לשנות את
- 20 מקום המגורים – טובתם של הילדים הקטינים מחייבת את שיתוף הפעולה ביניהם. לא
- 21 בכדי נוקט סעיף 18 לחוק הכשרות בלשון חובה לפעול תוך הסכמה בכל עניין הנתון
- 22 לאפוטרופסותם של ההורים. באין הסכמה יכריע בית המשפט. עשיית דין עצמי על ידי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-07-61664 ו' ה' ואח' נ' א' ה'

תיק חיצוני:

- 1 אחד ההורים גורמת נזק לתדמיתו של ההורה האחר בעיניהם ומעבירה מסר שלילי לפיו
2 ההורה האחר – גם אם הוא ההורה המשמורן – הוא "בעל הבית" והוא הוא שאמור
3 לקבל את ההחלטות – לטוב ולרע – לגביהם. בית המשפט אינו יכול לתת לכך יד.
4
5 הדברים יפים ביתר שאת לעניינו נוכח האמור בתסקיר מיום 20.5.14 בו הבהירו שירותי
6 הרווחה, כי יש חשיבות לכך "כי תישמר היציבות בחיי הילדות ככל שניתן. אי לכך
7 רצוי שלא ייעשו שינויים" ובהמשך "רצוי להימנע משינויים וליצור יציבות,
8 קביעות ועקביות בחיי הילדות", מה גם שהקשר בין הילדות לאב, כך על פי התסקיר,
9 הוא קשר טוב ומיטיב.
10
11 ג. המהלך החד צדדי בו נקטה האם – שבר את הכלים. בבית משפט קמא מתנהלת תביעה
12 למשמורת, הוזמן תסקיר. בית המשפט נמצא בעיצומו של התהליך המשפטי והעמדתו
13 בפני עובדה – דרך בה בחרה האם לנקוט – משבשת את העשייה השיפוטית. מבחינה זו,
14 יש לראות את החלטת בית המשפט כהחלטת ביניים המחזירה את המצב לקדמותו.
15 ההחלטה אינה בגדר פסק דין סופי – כטענת ב"כ המבקשות – ולא מן הנמנע שאם
16 תעלה האם את נושא העתקת מקום המגורים כחלק מההליך השיפוטי יידרש לכך בית
17 המשפט תוך שהוא נותן דעתו על כל השיקולים הרלבנטיים לטובתן של הקטינות בכל
18 הנוגע למשמורתן ולמקום מגוריהן.
19
20 6. בקשה זו מוטב היה לה שלא תוגש. על האם היה להרכין ראש בפני ההחלטה בפרט לאחר
21 שהפרה צו שיפוטי – ולפנות לבית משפט קמא בהליך מתאים – ועדיין לא מאוחר.
22

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-07-61664 ו' ה' ואח' נ' א' ה'

תיק חיצוני:

- 1 מן הראוי להבהיר אחת ולתמיד ובלשון חדה וברורה: הענקת המשמורת בידי מי מההורים
2 אינה גורעת מזכותו וחובתו של ההורה האחר ליטול חלק בקבלת החלטות הנוגעות
3 לעניינים אחרים הנתונים לאפוסטרופסות משותפת של ההורים. אחד השיקולים החשובים
4 בהענקת משמורת בידי מי מההורים היא יכולתו להכיל ולהפנים את החלק שיש להורה
5 האחר בקבלת החלטות בנושאים אלה.
- 6
- 7 .7. הבקשה נדחית, אפוא.
- 8 בנסיבות העניין ובשל התנהלותה של האם – על אף שלא התבקשה תשובה – אני רואה לנכון
9 לחייב את המבקשת בתשלום הוצאות לאוצר המדינה כדי סך של 3,000 ₪.
- 10 הסכום האמור יועבר לקופת המדינה מתוך העירבון.
- 11 יתרת העירבון על פירותיו תוחזר למבקשת באמצעות באי כוחה.
- 12
- 13 ניתנה היום, ח' אלול תשע"ד, 03 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.
- 14
- 15 שאל שוחט, שופט
- 16